

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

1

לפני כב' השופטת אביגיל כהן, סגנית נשיא

המערערת – בע"א 54993-09-22 פרי
המשיבה בע"א 45421-09-22 יעל פרי
ע"י ב"כ עו"ד ערן פרזנטי

נגד

המשיבים בע"א 45421-09-22 1. יואב יצחק
המערעים בע"א 45421-09-22 2. עיתונות זהב בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד יהודה גרף

2

פסק דין

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

1. לפני שני ערעורים על פסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב – יפו (כב' השופטת הבכירה רונית פינצ'וק – אלט) מיום 29.5.2022 בת"א 37695-11-17.
2. יעל פרי (להלן גם: "יעל") הגישה תביעה נגד המשיבים בסך 250,000 ₪ בגין 4 פרסומים של דברי לשון הרע, פגיעה בפרטיות ושקר מפגיע.
- הנתבע 1 יואב יצחק הוא עיתונאי, מפרסם תחקירים של הבעלים בנתבעת 2 – המשיבה 2. המשיבה היא בעלת אתר האינטרנט "מחלקה ראשנה NEWS1" להלן: "האתר". הפרסומים פורסמו באתר על ידי הנתבע 1.
3. בפסק דין מפורט מיום 29.5.2022, שניתן לאחר הליך משפטי ארוך וממצה נקבע, כי יש לקבל את טענות יעל בנוגע לפרסום לשון הרע וכי פרסומים אלו אינם בגדר פרסומים מותרים לפי סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") וכן הפרסומים אינם חוסים תחת הגנות חוק איסור לשון הרע.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

1 נדחתה התביעה בגין פגיעה בפרטיות. נדחתה טענת יעל ולפיה מגיע לה כפל פיצוי לפי סעיף
2 7 א' (ג) לחוק איסור לשון הרע.
3 נקבע כי אין לראות את הפרסומים כפרסומים נפרדים.
4 הפיצוי שנפסק הוא הסכום הסטטוטורי המירבי לפי סעיף 7 (א) (ב) לחוק איסור לשון הרע
5 כמו כן חויבו הנתבעים בהוצאות ושכ"ט עו"ד בסך 30.000 ₪.
6
7 על פסק הדין הגישו כאמור שני בעלי הדין ערעורים.

4. ערעורה של יעל – ע"א 54993-09-22 :

הערעור נסוב על העניינים הבאים :

- 11 (א) דחיית סעד של צו עשה המורה למשיבים להסיר את הפרסומים השקריים מרשת
12 האינטרנט (סעיף 227 לפסק הדין).
13
14 (ב) דחיית הבקשה למתן צו מניעה קבוע שיאסור על הנתבעים להמשיך לפרסם על
15 יעל לשון הרע.
16
17 (ג) הקביעה ולפיה מדובר בפרסום אחד לצורך פיצוי ולא ב-4 פרסומים נפרדים.
18
19 (ד) הקביעה ולפיה אין לפסוק כפל פיצוי וזאת למרות שהפרסומים פורסמו בזדון כפי
20 שניתן לראות מקביעות בית משפט בפסק דינו.
21
22 (ה) דחיית עילת התביעה לפי חוק הגנת הפרטיות.

5. ערעורם של הנתבעים – ע"א 45421-09-22 :

25 הפרסומים מוגנים הן מכוח סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע – "אמת בפרסום" והן מכוח
26 הגנת תום הלב לפי סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע ולכן בית משפט היה צריך לדחות את
27 התביעה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

6. פסק דינו של בית משפט השלום:

פסק הדין מפורט ומנומק. בית משפט פירט את הרקע העובדתי ואת טענות הצדדים ואין מקום שאחזור על כך במילותיי שלי, אלא אציין בתמצית את הנדרש.

(א) יעל היא בתו של ישראל פרי ז"ל (להלן: "המנוח") שהיה בעל רכוש רב בארץ ובעולם. הוא נפטר בשנת 2015. המנוח יסד את הארגון למימוש האמנה על ביטחון סוציאלי (ישראל – מערב גרמניה) [להלן: "הארגון"]. נגד פרי ונגד הארגון הוגש כתב אישום. הוא הורשע בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, גניבה בידי מורשה ועוד. הוא ניהל מערכה משפטית בכל הערכאות ובסופו של יום אושרה הרשעתו (ע"פ 1784/08 פרי נ' מדינת ישראל) ובקשה לדיון נוסף נדחתה (פסק דין בדנ"פ 2334/09 מיום 23.5.2011).

(ב) כאשר נוהלה המערכה המשפטית, ניהלה משפחתו גם מערכה תקשורתית על מנת לטהר את שמו.

לא היתה מחלוקת במסגרת התיק קמא כי המשפחה לרבות אשתו, בתו תמר ובתו יעל פרסמו באתר מסמכים במסגרת החלק השיווקי שבאתר תמורת תשלום.

בפסק הדין נקבע, כי בנוסף פורסמו בשעתו באתר שלא במסגרת החלק השיווקי על ידי הנתבע מאמרים אשר לפי טענתו לפחות חלקם היו בגנות מעשיו של המנוח.

יעל היא בתו של המנוח. בינה ובין חלק אחר של המשפחה – האם ותמר אחותה, קיים סכסוך.

בית משפט בפסק דינו פירט ברקע העובדתי כי המנוח העביר בחייו חלק ניכר מרכושו לנאמנויות. הוא מינה מעל הנאמנים פרוטקטור. המנוח כתב מכתב רצונות באשר לאופן ניהול הנאמנויות אך הותיר את שיקול הדעת לנאמנים.

לאחר מותו החלו מחלוקות משפטיות בין חלק מבני המשפחה הקרובה לבין הנאמנים והפרוטקטור שמונו על ידי המנוח וכן מחלוקות בין בני המשפחה בינם לבין עצמם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

- 1 בין האם ותמר לבין הנאמנים קיימת מחלוקת קשה והן טוענות כי הנאמנים או חלקם
2 שלחו יד בכספי הנאמנויות שלא כדין. יעל לא ראתה את הדברים עין בעין עם האם ותמר.
3 הליכים משפטיים מתנהלים בארץ ובעולם.
4
- 5 (ג) התביעה הוגשה כאמור בגין 4 פרסומים. ב- 3 הפרסומים הראשונים מבחינה כרונולוגית
6 לא הופיע שמה של יעל אך בפרסום הרביעי, הופיע שמה ויעל טענה כי לאור הפרסום
7 הרביעי, הקורא יכול היה להבין כי הפרסומים הקודמים מתייחסים אליה.
8 לכן הוגשה התביעה בגין 4 פרסומים.
9
- 10 בית משפט קמא בפסק דינו קיבל את טענתה ולפיה לאור פרסום הכתבה הרביעית
11 ובמיוחד לאור הוספת קישורים לשלושת הכתבות הקודמות לצד הכתבה הרביעית הרי
12 שזהותה התבררה לקוראים גם ביחס לשלושת הכתבות הראשונות.
13 הכתבות התפרסמו כרונולוגית כדלקמן:
14 א. כתבה מתאריך 23.4.2017 שכותרת: "תלונה בשוויץ: ישראלי ונאמן גנבו מעזבון".
15
- 16 ב. כתבה מתאריך 16.9.2017 "עו"ד מטרי מסייע לנוכל בינלאומי שגנב ומנסה להשתלט
17 על רכוש".
18
- 19 ג. כתבה מתאריך 23.9.2017 שכותרת "פקיסטן: חקירה פלילית נגד הנוכל דיטר נויפרט
20 שמפעיל גם ישראלים".
21
- 22 ד. כתבה מתאריך 7.11.2017: "יעל פרי שכרה מאכרים לסייע בהלבנת עבירות מס
23 שביצעה עם הנוכל נויפרט".
24
- 25 בכתבה הרביעית שבה מופיע שמה של יעל נכתב, כי היא משתפת פעולה עם נויפרט שהוא
26 מבוקש על ידי האינטרפול בגין גניבות כספים, עבירות מס ומעשה מרמה.
27
28
29
30
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

- 1 שיתוף הפעולה הוא תוך שיבוש הליכי חקירה ומשפט. שיתוף פעולה גם עם רוזנבלט ועו"ד
2 ברזילי כמפורט בכתבה, מסרה בחו"ל תצהירים כוזבים. שיבשה הליכי חקירה ומשפט כדי
3 למנוע מהרשויות בחו"ל ובישראל להגיע לחקר האמת. שיתוף הפעולה הוא תוך פגיעה
4 באינטרסים של בני משפחתה וזאת לאחר שלנויפרט ורוזנבלט נודע שהיא נגועה בעבירות
5 מס ומרמה: נכס סמוי ובלתי מדווח בקיסריה דרך חברות זרות ונכס בניו-יורק שפירותיו
6 לא דווחו כדין.
7
8 בכתבות הקודמות, כאשר לא נקבו הנתבעים בשמה של יעל נכתב, כי מדובר באחת הנהנות
9 מהנאמנויות הסובלת מבעיות אישיות קשות. היא הסתבכה ונעצרה בגין עבירת פשע – סחר
10 בסמים.
11
12 בית משפט בחן את טענות הצדדים לעומקן והגיע למסקנה ולפיה מדובר ב"פרסום" "לשון
13 הרע" כמשמעותם בחוק איסור לשון הרע.
14 נקבע כי אין מדובר בפרסום מוגן לפי סעיף 13 לחוק כיוון שהכתבות אינן בגדר "דין וחשבון
15 נכון והוגן" על מה שנאמר או אירע במסגרת הליכים משפטיים (סעיף 13 (7) לחוק).
16
17 באשר להגנת "אמת בפרסום" לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע: (ה)
18 בית משפט קבע עובדתית, כי לגבי רוב הפרסומים קיים עניין ציבורי כמשמעותו בסעיף 14
19 לחוק, אך לגבי נושא מעצר וסחר בסמים שנטען כי אירע לפני למעלה מ-30 שנה כאשר יעל
20 היתה קטינה כבת 16 וטענות הנוגעות לבן זוגה דאז, קיים ספק אם מדובר בעניין ציבורי.
21 נבחן האם הפרסומים היו אמת ונקבע לאחר בחינת העדויות והראיות כי הנתבעים לא
22 הוכיחו כי הפרסומים הם אמת.
23 לא הוכח כי הקשרים בין יעל לבין נויפלד הופכים אותה למסייעת בידו כדי לגזול דבר מה
24 מבני משפחתה ולא הופכים אותה לאחראית או לשותפה למעשים כלשהם שעשה נויפלד.
25 לא הוכח כי יעל עשתה שימוש בתצהיר כוזב. הפרסומים כי יעל ביצעה עבירות מס שונות
26 וחמורות לא הוכחו.
27 בנוגע לבעיות אישיות ועברת סחר בסמים לא הוכח כי הפרסומים אמת.
28
29
30
31
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

- 1 באשר להגנת תום הלב לפי סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע: (ו)
- 2 בית משפט מצא כי אין מדובר בפרסומים החוסים תחת הגנת "תום הלב".
- 3 נקבע בסעיף 203 לפסק הדין:
- 4 "הפרסומים היו בוטים וחד משמעיים, והאשימו את התובעת בביצוע שורה של
- 5 עבירות. נוסח הפרסומים לא מותן ולא סויג באופן כלשהו. בנוסף, הפרסומים
- 6 ביחס לסכסוך הירושה לא היו מאוזנים ולו באופן קל שבקלים, ולא הביאו דבר
- 7 כלפי הצד האחר לסכסוך, לא ניכר בהם ולא ספק קל לטובת התובעת או לחובת
- 8 הצדדים האחרים לסכסוך (לילי
- 9 ותמר) משל צד אחד היה כולו שחור משחור והצד האחר טלית שכולה תכלת.
- 10 בנוסף, מדובר בפרסומים רבים ביותר, שאמנם רק ארבעה מהם הם נשוא
- 11 התביעה שלפניי, אולם, כידוע, בתביעה שעניינה לשון הרע יש לקחת בחשבון את
- 12 התנהגות הצדדים הכוללת ואף התנהגות שלהם לאחר הפרסומים נשוא התובענה
- 13 ואף לאחר תחילת ההליכים וזאת בהבדל מתביעות מסוג אחר".
- 14
- 15 נקבע כי לא הוכחה פגיעה בפרטיות. (ז)
- 16
- 17 באשר לטענת יעל כי הפרסומים לא נעשו ככתבות תחקיר אלא ככתבות מוזמנות (ח)
- 18 בתשלום:
- 19 הגם שלא היתה הכחשה עובדתית לכך שתמר שילמה לנתבעת סכומים
- 20 משמעותיים ביותר (ראה סעיף 212 לפסק הדין) והגם שהנתבעים לא פירטו בנוגע
- 21 לתשלומים שקיבלו, מצא בית משפט כי אין די בכך כדי להגיע למסקנה לפיה טענת
- 22 יעל, לפיה אין מדובר בכתבות תחקיר אלא בכתבות מוזמנות בתשלום, הוכחה.
- 23
- 24 כאמור לעיל, נקבע כי לצורך פרסום יש לראות את כלל הכתבות כפרסום אחד וכי (ט)
- 25 אין מדובר בכוונה לפגוע המצדיקה כפל פיצוי.
- 26
- 27 לאחר עיון בטענות הצדדים, מצאתי לנכון לדחות את ערעורם של הנתבעים ולקבל באופן .7
- 28 חלקי את ערעורה של יעל וזאת מהנימוקים כדלקמן:
- 29
- 30
- 31
- 32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

- 1 באשר לערעורם של הנתבעים: .8
- 2 (א) הערעור הוא עובדתי ונסב על יישום הוראות הדין והפסיקה על המסכת הראייתית
- 3 והעובדתית שהתבררה בערכאה הדיונית.
- 4 על כן אינני מוצאת לנכון להרחיב בנוגע לסוגיה המשפטית – הנורמטיבית שבבסיס
- 5 ההליך.
- 6 פטור בלא כלום אי אפשר, ועל כן בנוגע למסגרת הנורמטיבית אביא את דבריו של
- 7 כב' המשנה לנשיאה, כב' השופט פוגלמן ברע"א 4244/20 כרמל שאמה הכהן נ'
- 8 משה רווח (2.1.2023) בסעיף 7:
- 9 "בבואנו לבחון הסדר שקבוע בחוק איסור לשון הרע, יש לעמוד על כך
- 10 שמדובר באיזון עדין בין זכויות ואינטרסים כבדי משקל, ה"מושכים"
- 11 לכיוונים מנוגדים (ע"א 6903/12 Canwest Global Communications Corp
- 12 נ' עזור, פסקה 8 (22.7.2015); דנ"א 2121/12 פלוני נ' דיין-אורבך, פ"ד
- 13 סז(1) 667, 703-704 (2014) (להלן: דנ"א דיין); ע"א 751/10 פלוני נ' דיין-
- 14 אורבך, פ"ד סה(3) 369, 480 (2012) (להלן: עניין דיין); ע"א 89/04 נודלמן
- 15 נ' שרנסקי, פסקה 12 (2008) (להלן: עניין שרנסקי); רע"א 4740/00 אמר נ'
- 16 יוסף, פ"ד נה(5) 518, 510 (2001) (להלן: עניין אמר); ע"א 214/89 אבנרי
- 17 נ' שפירא, פ"ד מג(3) 840, 856-860 (1989)). מצד אחד, ניצבת הזכות
- 18 לחופש ביטוי. מנגד, זכותו של הפרט לשם טוב. על חשיבותו ומעמדן של
- 19 זכויות אלה, אין צורך להכביר במילים. בתמצית, הזכות לחופש ביטוי
- 20 מושתת על ההכרה שבחשיבות מתן אפשרות לפרט להגשים את עצמו,
- 21 להביע את דעותיו, להביא לידי ביטוי את תכונותיו האישיות, לחדד את
- 22 רעיונותיו ולפתח את אישיותו, כחלק מזכותו לאוטונומיה ולכבוד (עניין
- 23 דיין, בעמ' 482; עניין שרנסקי, פסקה 13). בנוסף, חופש הביטוי משמש
- 24 כאמצעי להשגת מטרות חברתיות ודמוקרטיות, ביניהן קידום הידע וגילוי
- 25 האמת; זכות זו היא "ציפור נפשה של הדמוקרטיה" (ע"פ 255/68 מדינת
- 26 ישראל נ' בן משה, פ"ד כב(2) 427, 435 (1968)).
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

1 מן העבר השני, הזכות לשם טוב נועדה להגן על ההערכה העצמית ועל כבודו של
2 אדם והיא מבוססת על הצורך האנושי בהערכה פנימית, בגאווה אישית ובהכרה
3 חברתית (בג"ץ 6126/94 סנש נ' רשות השידור, פ"ד נג(3) 817, 832 (1999); כן
4 ראו: ע"א 10281/03 קורן נ' ארגוב, פסקה 10 [פורסם בנבו] (12.12.2006) (להלן:
5 עניין קורן); עניין רינת, בעמ' 84-85; אורי שנהר דיני לשון הרע 20 (1997) (להלן:
6 שנהר)). כפי שצינתי באחת הפרשות:

7 "המוניטין של אדם עשוי לחרוץ את גורלו, לשבט או
8 לחסד. הוא שיקבע, במידה רבה, אם אדם אחר יסכים
9 להעסיקו או לעשות עימו עסקים; אם הציבור ייתן בו
10 אמון ככל שירצה לבקש להיבחר למשרה ציבורית; אם
11 הסובבים אותו יבקשו את חברתו או יפנו לו עורף" (עניין
12 דיין, בעמ' 482).

13
14 האיזון בין זכויות אלה, הוא איזון "אופקי" בין שתי זכויות הנגזרות מהזכות
15 החוקתית לכבוד האדם (עניין אמר, בעמ' 519)."

16
17 (ב) הטענות הערעוריות מתייחסות לקביעות עובדתיות. בערעור נטען בסעיף 2 תחת הכותרת:
18 "העובדות עליהן אין ולא ניתן לחלוק הינן" כי הפרסום בוצע על ידי הנתבעים וכן כי
19 "למערערים אין כל עניין אישי עם המשיבה וכל מלאכתם נעשתה נעשית ותמשיך
20 להיעשות במסגרת עיתונות חוקרת ואחראית". (סעיף 2.2 להודעת הערעור).
21 דומה כי אינני רואה עין בעין עם הנתבעים בעניין זה.
22 בית משפט קמא אמנם קבע, כי לא ניתן לקבוע פוזיטיבית כי הכתבות אינן תחקיר אלא
23 חלק מפרסומים ממומנים, אך לא ניתן להתעלם מכך שהכתבות פורסמו באתר שקיבל
24 כספים בסכומים משמעותיים מתמר גם לפי גרסתו של הנתבע.
25 (ראה למשל עדותו בפרוטוקול מיום 20.12.2017 עמ' 13 שורות 6 – 12).
26 אמנם הנתבע מכחיש כי קיבל תשלום עבור פרסום כתבות אלו, אך אין מדובר במקרה
27 "רגיל" שבו עיתונאי מבצע תחקיר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

- 1 התחקיר מתייחס בעניינינו לבת משפחה המסוכסכת עם בת משפחה אחרת ששילמה
2 כספים לנתבעים. אין אזכור לכך בכתבות או בשולי הכתבות למשל: גילוי נאות.
3 ברור כי מי שקורא את הכתבות, כולן או חלקן, אינו יכול לחשוד או לדעת כי בני משפחה
4 של אותה "נהנית מהנאמנויות שיש לה כנטען בעיות אישיות קשות", שילמו כספים
5 לנתבעים, גם אם לא ספציפית עבור כתבות אלו.
6 יובהר, כי אין מדובר בסכומים זניחים (מוצג ת/4 בתיק קמא).
7 לפיכך, גם אם בית משפט קמא קבע כי לא הוכח שהפרסומים נשוא התביעה נעשו תמורת
8 תשלום, דומה כי הקביעה של הנתבעים ולפיה לא ניתן לחלוק על כך שכל המלאכה נעשתה
9 במסגרת עיתונאות חוקרת ואחראית היא נחרצת מידי.
10
11 לגופו של עניין, הנתבעים טוענים, כי בית משפט שגה בקביעותיו בכל הנוגע להגנת "אמת (ג)
12 בפרסום". כלומר – הגיע לקביעות עובדתיות שגויות והתעלם מכך שיעל בחרה שלא להביא
13 עדים מטעמה במיוחד בסוגיית המיסוי ויש להפעיל זאת לחובתה.
14 עיינתי היטב בטיעוני הנתבעים – המערערים ולא מצאתי כי זהו המקרה המצדיק חריגה
15 מהכלל ולפיו ערכאת ערעור לא תתערב בקביעות עובדתיות שנקבעו על ידי הערכאה
16 הדיונית.
17 במסגרת ערעור על פסק דין, בימ"ש מתערב בממצאים עובדתיים ובמצאי מהימנות
18 אליהם הגיעה הערכאה הדיונית רק במקרים חריגים ויוצאי דופן בהם נפל פגם היורד
19 לשורשו של עניין בממצאי הערכאה הדיונית או כאשר מדובר בקביעות בלתי מבוססות או
20 מופרכות על פניהן. ראה לעניין זה: ע"א 351/16 ברכה נ' חנוביץ סעיף 7 לפסק דינו של
21 כב' הש' מ' מזוז (14.2.17); ע"א 3526/11 כראדי אברהם נ' צנציפר – חברה לייבוא תבואות
22 ומספוא בע"מ, סעיף 25 לפסק דינו של כב' הש' א' שהם ופסקי הדין המאזכרים שם
23 (6.5.16).
24 ענייננו אינו נופל לגדר אותם מקרים חריגים.
25
26
27
28
29
30
31
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

- 1 גם בנוגע להגנת תום הלב לא מצאתי לנכון להתערב בפסק דינו של בית משפט קמא. (ד)
- 2 הנתבעים טענו כי בית משפט קמא קבע כי הם פעלו מתוך מטרת לגיטימיות וראויות
- 3 מבחינת עניין ציבורי וכי לא היה כוונה לפגוע ביעל.
- 4 הנתבעים מדגישים כי במקרה דנן, כאשר מדובר בעיתונאי ובגוף המנהל אתר חדשות, יש
- 5 חובה להביא מידע חשוב לידיעת הציבור וקיימת הגנת סעיף 15 (2) לחוק מבלי צורך לנקוט
- 6 עמדה בשאלת תחולתה של אמת בפרסום.
- 7 נטען כי פסק הדין פוגע בחופש הביטוי, המהווה ציפור נפשה של הדמוקרטיה ונגזר מההגנה
- 8 החוקתית על כבוד האדם.
- 9
- 10 בפסה"ד שניתן לפני שנים רבות, אך עקרונית היסוד שנקבעו בו לא שונו, ברע"א 10520/03
- 11 בן גביר נ' דנקנר ציין כב' השופט ריבלין (סעיף 32 לפסה"ד) מספר שיקולים שיש לקחתם
- 12 בחשבון כאשר מדובר בפרסום שהוא הבעת דעה, בהקשר של סעיף 15 לחוק איסור לשון
- 13 הרע.
- 14 (1) האם הכוונה מאחורי הפרסום היתה כוונת זדון.
- 15
- 16 (2) אמונתו הכנה של המפרסם באמיתות הפרסום.
- 17
- 18 (3) נושא הפרסום ומושאו – האם הפרסום נסב על דמויות ציבוריות ועל סוגיות פוליטיות,
- 19 אקטואליות של ציבור יש ענין בהן.
- 20
- 21 (4) מידתיות הפרסום – לשונו, סגנונו, נוסחו והיקף התפרסותו.
- 22
- 23 על פי סעיף 16 (ב) לחוק, חזקה על נתבע שהוא עשה את הפרסום שלא בתום לב אם מתקיים
- 24 בפרסום אחת מאלה:
- 25 "(1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו.
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

- 1 (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח
2 אם אמת הוא אם לא.
- 3 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת הערכים
4 המוגנים על ידי סעיף 15".
- 5 למרות חלוף השנים, עקרונות אלו רלבנטיים כפי שהם גם היום ואינני מתעלמת מכך
6 שהנתבעים עיתונאים.
- 7
- 8
- 9 אני מסכימה כמובן לעקרונות שנקבעו בפסיקה בנוגע להגנת תום הלב. בוודאי אינני חולקת
10 על כך כי קיימת חשיבות רבה לפרסם תחקירים שיש בהם עניין לציבור, אך דומה כי
11 במקרה דנן בצדק הגיע בית משפט למסקנה ולפיה הפרסומים אינם יכולים ליהנות מהגנת
12 תום הלב בייחוד לנוכח האמור בסעיף 203 לפסק הדין.
- 13 דומני, כי בית משפט קמא הקל עם הנתבעים כאשר ניסח את הדברים כפי שניסח בסעיף
14 203 וכן הקל עד מאוד עם הנתבעים בכך שקבע כי לגבי רוב הפרסומים קיים היסוד של
15 עניין לציבור לפי סעיף 14 לחוק.
- 16 לא אקבע אחרת פוזיטיבית, אך כאשר מעיינים בכתבות הללו וכאשר מדובר במקרה שבו
17 לטענת הנתבעים קיימת כבר חקירה ברשויות המס בארץ ובעולם, קשה להבין מדוע דווקא
18 הכתבה על יעל, שעם כל הכבוד אינה ידוענית / נבחרת ציבור / נושאת בתפקיד ציבורי או
19 בעלת פרופיל ציבורי אחר, היא כתבה שיש בה משום עניין לציבור. הרי לכאורה רשויות
20 החוק כבר בודקות את הטעון בדיקה.
- 21 כאשר בדיעבד מבינים את הרצף העובדתי ואת ההקשר של הסכסוך המשפחתי, ניתן
22 לתהות על העובדה כי מדובר בעניין ציבורי.
- 23 ברור שבנוגע מעצר על סחר בסמים שהיה עשרות שנים לפני פרסום הכתבה כאשר יעל
24 היתה צעירה ביותר, אין עניין לציבור.
- 25 השאלה אם היתה בת 16 או 18 אין בה כדי להשליך על ההכרעה בענייננו. מדובר בעניין
26 שהיה לפני עשרות שנים.
- 27 ברור כי אין מדובר במקרה שבו ערכאת ערעור תקבע כי הקביעות העובדתיות אליהם הגיע
28
29
30
31
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

1 הערכאה הדיונית ששמעה את העדים וגם התרשמה מהם באופן בלתי אמצעי אינן נכונות.
2 קביעות שמשליכות גם על היעדר הגנת תום הלב.
3 לפיכך, דין ערעור הנתבעים להידחות.
4

10. **באשר לערעורה של יעל:**

6 האם בנסיבות היה חייב בימ"ש להורות על הסרת הפרסומים ועל צו מניעה קבוע שיאסור
7 פרסומים נוספים?

9 (א) בהתאם לסעיף 9 (א) לחוק איסור לשון הרע בית המשפט מוסמך לחייב את המעוול
10 בהסרת הפרסום הפוגעני (וכן בפרסום תיקון או הכחשה).
11 כשמדובר בעוולה שהופסקה בסמוך לאחר הפצתה הראשונה, אין בסעדים
12 האמורים טעם רב, אם בכלל.
13 יפים לעניין זה דברי כב' השופט א' שטיין בפסה"ד שניתן בע"א 1726/21 בכרי נ'
14 מגנאג'י (23.11.22) (להלן: "עניין בכרי") :

15 "במילים אחרות, אשר חוזרות על דוגמת הבאר המורעלת: המחוקק רואה
16 בפרסומה של דיבה ברבים, כל אימת שהפרסום המשמיץ נשאר נגיש לכל אדם
17 שאיננו הנפגע עצמו, הרעלת השיח הציבורי, ועל כן הוא דורש מ"מפיץ
18 הרעל" – יוצר הפרסום הכוזב והפוגעני – לנקות את השיח מהרעל עד כמה
19 שניתן. חובת ההסרה כאמור קמה בעקבות הקלקול אשר נגרם על ידי
20 מפיצה של לשון הרע – זאת, בהתאם לעיקרון הכללי של דיני הנזיקין
21 אשר מטיל על יוצר המפגע או הסיכון לנזק את החובה להסיר את המפגע
22 ואת הסיכון או, למצער, את החובה לפעול בשקידה ראויה להסרתם (ראו:
23 פורת, בעמ' 55; ד"נ 15/88 מלך נ' קורנהויזר, פ"ד מד(2) 89, 122
24 (1990))." (סעיף 41 לפסה"ד).

26 בעניין בכרי כב' השופט יצחק עמית עמד על כך שנקודת המוצא המקובלת
27 היא כי מקום בו הוכרעה שאלת האחריות לחובת המפרסם, ונקבע כי
28 הפרסום מהווה לשון הרע שאינה חוסה תחת ההגנות שבחוק, אזי ככלל יש
29 ליתן צו מניעה קבוע האוסר על הפרסום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

עם זאת, הוסיף כי :

כשלעצמי, איני סבור כי בית המשפט נטול סמכות להימנע ממתן צו מניעה קבוע במצבים שבהם נקבע כי פרסום כלשהו מהווה לשון הרע. סמכותו של בית המשפט להוציא תחת ידו צווים מסוג זה מעוגנת בסעיף 72 לפקודת הנזיקין. גישה השוללת מבית המשפט את הסמכות להפעיל שיקול דעת בהקשר זה, לא מתיישבת עם העקרונות שהוכרו בפסיקה מימים ימימה, הקובעים כי זכותו של נפגע לקבל סעד של ציווי אינה מוחלטת. כך באופן כללי, וכך בתחום הספציפי של דיני לשון הרע. כפי שהוסבר בעניין אבנרי, "הציווי (בחוזים ובנזיקין) הוא סעד הנתון לשיקול-דעת שיפוטי", והחלטת בית המשפט אם ליתן צו או להימנע מכך היא לעולם פרי איזון בין הערכים והאינטרסים המתנגשים, תוך התחשבות בנסיבותיו הפרטניות של המקרה...". (סעיף 78 לפסה"ד).

למרות שכב' השופט שטיין הגיע לתוצאה שונה ביחס להיקף צו המניעה שניתן בעניין בכרי, הרי הסכים עם דברי כב' השופט עמית בסעיף 78 לפסק דינו (ראה סעיף 16 לפסה"ד של כב' השופט ד' מינץ בעניין בכרי).

כב' השופט מינץ לא מצא לנכון לבטל את הצווים שניתנו ע"י בימ"ש קמא ובעניין זה הצטרף לתוצאה אליה הגיע כב' השופט שטיין כנגד דעתו החולקת של כב' השופט עמית.

אציין כי פסה"ד עומד לדיון נוסף – דנ"א 105/23.

ומן הכלל אל הפרט - (ב)

במקרה דנן, אני סבורה כי יש מקום למתן צו עשה המורה על הסרת הפרסומים מהאתר. משנמצא כי אין הגנת "אמת דיברתי" ואין הגנת "תום לב" ביחס לפרסומים, אין זה הגיוני שפרסומים אלו יהיו ניתנים לאיתור. הרי אין לצפות שפיצוי שנפסק עבור פרסום מסוים אשר "נמצא באוויר" יום או יומיים ומופר, יהיה שווה לפיצוי עבור פרסום הקיים לנצח.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

- 1 אם לא נורה על הסרת הפרסומים, משמעות הדבר היא כי אמנם זכתה יעל בתביעתה ונקבע
2 כי מדובר בהוצאת דיבה לכל דבר ועניין ובכל זאת כל מאן דבעי יוכל לחזות בפרסומים אלו
3 לעולם ועד.
4 אני סבורה כי זהו המקרה שבו יש להורות על הסרת פרסומים ולאסור על פרסומים נוספים
5 באותו עניין על ידי הנתבעים.
6
7 האם צדק בית משפט קמא כאשר ראה בארבע הכתבות "פרסום" אחד לפי חוק איסור לשון
8 הרע? 11.
9
10 (א) סעיף 7א (ד) לחוק איסור לשון הרע קובע:
11 **"לא יקבל אדם פיצוי ללא הוכחת נזק, לפי סעיף זה, בשל אותה לשון הרע, יותר**
12 **מפעם אחת".**
13
14 בימ"ש קמא לא קבע כי יש לפסוק פיצוי בגין כל פרסום ופרסום בנפרד (ראה
15 סעיפים 221 ו-222 לפסה"ד).
16 לפיכך, יש לבחון האם 4 פרסומים בענייננו מהווים בנסיבות העניין אותה "לשון
17 הרע"?
18
19 בפסה"ד שניתן ביום 6.10.22 ברע"א 2855/20 פלונית נ' פלוני התמקד בית המשפט
20 העליון בפרשנות סעיף 7א (ד) לחוק איסור לשון הרע.
21 במוקד הערעור ניצבה השאלה – באילו נסיבות לא ייחשבו מספר פרסומי לשון
22 הרע, העוסקים באותה מסכת עובדתית, כ"אותה לשון הרע", כמשמעות הביטוי
23 בסעיף 7א(ד) לחוק איסור לשון הרע.
24 כב' השופט סולברג וכב' השופטת דפנה ברק-ארז הסכימו כי בנסיבות מסוימות
25 פרסומים שונים של לשון הרע, העוסקים באותה מסכת עובדתית, לא יחשבו
26 כ"אותה לשון הרע". לגישתם, הכרעה בשאלה במקרה הקונקרטי צריכה להתבסס
27 על הנסיבות הפרטניות תוך הסתייעות במבחני עזר שונים; בתוך כך יש לבחון את
28 תוכן הפרסומים ואת פרק הזמן שחלף ביניהם.
29
30
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

1 כב' השופטת ברק ארז ארז סברה כי אין מקום לעשות שימוש במבחן השלישי שהציע כב'
2 השופט סולברג שענייננו זהות הנמענים בראי במת הפרסום, אלא במקרים חריגים.
3 כב' השופטת יי וילנר הצטרפה לדעתו של כב' השופט סולברג וסברה כי מבחן העזר השלישי
4 דווקא עשוי להיות נחוץ.

5
6 שלושה מבחני העזר ששילובם עשוי לסייע בהכרעה, אם קיימת הצדקה למתן פיצוי נפרד,
7 במסגרת המסלול הסטטוטורי, כתלות במספר הפרסומים, אם לאו, הם כדלקמן:
8 (1) תוכן הפרסומים – כאשר תוכן הפרסומים דומה, אך לא זהה, תיבדק התוספת
9 לפרסום החדש לעומת קודמו. אם יתברר שהפרסום החדש לא מוסיף דבר מהותי
10 על האמור בפרסום הקודם, הנטייה לראות את הפרסום הראשון ואת זה
11 שלאחריו, כפרסום אחד.

12
13 (2) הזמן שחלף מפרסום לפרסום – ככל שחלף זמן רב יותר בין הפרסומים, נטייה
14 לראות כל אחד מהפרסומים, כפרסום נפרד, לגבי המסלול הסטטוטורי, וכך גם
15 להפך.

16
17 (3) זהות הנמענים ביחס לכל אחד מהפרסומים - נבחנת ה"במה" על גביה נעשו
18 הפרסומים. למשל, ברשתות חברתיות, יש לבחון באיזה עמוד או פורום פורסם כל
19 אחד מהפרסומים, ומיהם הגורמים שנחשפו להם. ככל שניתן להוכיח קיומה של
20 שונות בין זהות הנמענים בין פרסום לפרסום, הנטייה תהיה לראות כל אחד
21 מהפרסומים כפרסום נפרד לגבי המסלול הסטטוטורי, ולהיפך.

22
23 הודגש כי מדובר במבחני עזר בלבד שתכליתם לסייע בגיבוש אמות מידה לפתרון
24 המקרה הקונקרטי, ובסופו של דבר, נדרשת מלאכת איזון והפעלת שיקול דעת
25 לפתרון המקרה הקונקרטי.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

עוד הובהר כי:

"אם בית המשפט הגיע למסקנה, כי ישום המבחנים שלעיל מביא לתוצאה שלפיה מדובר "באותה לשון הרע", באופן שאינו מצדיק פיצוי נפרד בגין כל פרסום, עדיין באפשרותו לשקול את מספר הפרסומים, לצורך הכרעה בשאלת גובה הפיצוי ההולם" (סעיף 83 לפסק שינו של כב' השופט סולברג).

(ב) ומן הכלל אל הפרט –

במקרה דנן מקובלת עלי קביעתו של בית משפט קמא ולפיה ניתן להתייחס לארבע הכתבות כאל פרסום אחד. בייחוד בשים לב לכך שרק בכתבה הרביעית הופיע שמה של יעל ורק אז ניתן היה לקשר בינה ובין 3 הקודמות. הנימוק הזה נכנס לגדר הנסיבות הפרטניות שיש לקחתן בחשבון לפי העקרונות שנקבעו בעניין פלונית נ' פלוני. לפיכך, לא מצאתי לנכון להתערב בקביעת בית משפט השלום בעניין זה.

12. האם יש לייחס למשיבים "כוונה לפגוע" כמשמעותו בסעיף 7 א (ג) לחוק איסור לשון הרע?

(א) הסעיף מאפשר לפסוק כפל הסכום הסטטוטורי כאשר "הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע".

סעיף 7 א (ג) לחוק איסור לשון הרע קובע: "במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק".

(ב) יש לבחון האם בענייננו מתקיים יסוד ה"כוונה לפגוע" במשיבים.

ביהמ"ש העליון ברע"א 5022/13 הרב אמנון יצחק נ' דנון תקשורת בע"מ (8.9.2013) ציין מעל הדרוש כי: "אם די היה בקיומה של צפיות שהפרסום המעוול

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

1 יפגע במושא הדברים על מנת שייקבע כי מדובר בפרסום שנעשה בכוונה לפגוע,
2 נמצא שכל פרסום שיש בו לשון הרע, בשל טבעו ככזה, ייחשב כפרסום שנעשה
3 בכוונה לפגוע. נדרש, אפוא, קיומו של יסוד נוסף, של התנהגות זדונית, של כוונה
4 "של ממש" לפגוע, שקיומו לא הוכח במקרה דנא..." (סעיף 8 להחלטת כב' השופט
5 זילברטל).

7 בפסה"ד שניתן ביום 12.4.21 בת"א 33240-12-17 רפאלי נ' ניב בביהמ"ש המחוזי
8 במסגרת הדיון בהיקף הפיצוי הכספי, ביהמ"ש קבע כי התרשם שהפרסומים לא
9 נעשו בזדון או בכוונה של הנתבע לגרימת נזק למי מהתובעים. ביהמ"ש סבר כי
10 "הנתבע לא היה מונע במעשיו מתוך רצון לפגוע או להזיק למאן דהוא" (סעיף 94
11 לפסק הדין).

12 הערעור על פסק הדין (ע"א 4142/21 רפאל נ' ניב (6.7.2022)) התקבל בעניין זה.
13 נקבע שם כי הוכח שהפרסומים נעשו כדי להפעיל לחץ לקבלת כספים נוספים מעבר
14 למה שנפסק בפסק בוררות ובנוסף הצטיירה תמונה של "רדיפה אובססיבית"
15 ו"מסע הכפשה", ואף גלישה למחוזות נוספים של הטרדת המערערים ובני
16 משפחותיהם (ראה סעיפים 16-17 לפסק דינו של כב' השופט עמית).

(ד) ומן הכלל אל הפרט -

19 במקרה דנן, הגם שמדובר בסדרת כתבות, לא שוכנעתי כי במערכת היחסים שבין
20 יעל ובין הנתבעים ניתן לראות משום רדיפה אובססיבית או כוונות זדון, הגם
21 שהפרסום היה כרוך במקרה דנן בחוסר תום לב.
22 לפיכך, לא מצאתי לנכון לקבל הערעור בעניין זה.

13. האם בדין נדחתה התביעה להפרת הפרטיות?

26 (א) האיסור על פגיעה בפרטיות של אדם מעוגן בסעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות,
27 התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") הקובע כי "לא יפגע אדם
28 בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

- 1 פגיעה בפרטיות היא עוולה אזרחית, ופגיעה בפרטיות במזיד, בנסיבות מסוימות, היא
2 עבירה פלילית (סעיפים 4 – 5 לחוק הגנת הפרטיות).
3
- 4 (ב) בסעיף 9 לפסק דינה של כב' השופטת וילנר ברע"פ 4743/20 לייבל נ' מדינת ישראל
5 (21.7.22) נקבע:
6 "ההגנה על הפרטיות מעוגנת בחוק הגנת הפרטיות, אשר אף התווה את נקודות האיזון
7 בין הזכות לפרטיות לבין זכויות ואינטרסים אחרים. מעמדה החוקתי של הזכות לפרטיות
8 עוגן במפורש בחוק –יסוד: כבוד האדם וחירותו, אשר מקרין על פרשנותה של הזכות
9 לפרטיות במסגרת חוק הגנת הפרטיות. מלאכת האיזון בין הזכות לפרטיות לבין הזכות
10 לחופש הביטוי היא לעתים מורכבת, אולם כאשר אדם עושה מעשה העלול להטריד את
11 זולתו ובכך לפגוע בפרטיותו, ללא הצדקה עניינית ובהעדר עניין ציבורי, מצווים אנו לבכר
12 את הזכות לפרטיות על פני חופש הביטוי...".
13
- 14 (ג) בכתב התביעה בתיק קמא, ביחס לכל אחד מהפרסומים הנטענים, ציינה התובעת אלו
15 פרטים מהווים לטענתה פגיעה בפרטיותה.
16 מדובר בפרטים שמתייחסים לכך שהיא קיבלה לבעלותה חברה הרשומה בחו"ל שמחזיקה
17 וילה ענקית בקיסריה.
18 התובעת טענה כי פרסום תמונתה לצד הפרסומים שיש בהם לשון הרע, מהווה פגיעה
19 בפרטיות לפי סעיף 2 (4) לחוק הגנת הפרטיות.
20
- 21 בימ"ש קמא דחה את התביעה בגין פגיעה בפרטיות מהנימוק הבא:
22 " אינני מקבלת את טענת התובעת בדבר פגיעה בפרטיות שלה בשל פרסום תמונתה (דבר
23 שעלה גם בהחלטה ובהחלטה בבר"ע בעניין הסעד הזמני). כן אינני מקבלת את טענותיה
24 האחרות על פגיעה בפרטיותה בדבר פרטי כתובתה או צילום ביתה באמצעות רחפן אשר
25 עפ"י עדותו של הנתבע אשר לא נסתרה בוצע כך שהצילום בוצע בהיקף הבית ולא באופן
26 שיהיה בו כדי לפגוע בפרטיות של התובעת" (סעיף 205 לפסק הדין).
27
28
29
30
31
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

1 בהודעת הערעור טענה יעל כי בימ"ש קמא שגה בכך שדחה את עילת הפגיעה
2 בפרטיות. נטען כי בימ"ש קמא התעלם מפרסום בעיות רפואיות של התובעת
3 ופרסום של עבירות שלכאורה ביצעה בהיותה קטינה. בימ"ש קמא התייחס רק
4 לעניין צילום ביתה של המערערת והתעלם מיתר הפרסומים שפגעו בפרטיותה.
5

6 (ה) אני סבורה כי בית משפט קמא היה צריך להתייחס לעניינים שהועלו בכתב
7 התביעה ולא היה צריך להידרש לעניינים שלא נטענו בו. כך עשה והגיע למסקנה
8 אליה הגיע.

9 בנסיבות אלו לא מצאתי לנכון להתערב בפסק הדין בעניין זה.

10
11 **14. לסיכום:**

12
13 (א) לאור האמור לעיל, יש לדחות את ערעורם של הנתבעים (ע"א 45421-09-21).

14
15 (ב) ערעורה של יעל (54993-09-22) מתקבל בנוגע לסעדים הלא ממוניים.
16 ניתן צו עשה המורה לנתבעים להסיר את הפרסומים מהאתר, לרבות מארכיון
17 האתר.

18 כמו כן ניתן צו מניעה המונע מהנתבעים לפרסם על יעל פרסומים בנוגע לנושאים
19 שעלו בפרסומים נשוא התביעה.

20
21 הנתבעים- המשיבים ישאו בהוצאות יעל וזכר טרחת עו"ד בסך 15,000 ₪.

22
23 (ג) הערבון שהופקד על ידי יעל בע"א 54993-09-22 יוחזר לה באמצעות בא כוחה.

24
25 (ד) הערבון שהופקד על ידי הנתבעים בע"א 45421-09-21 יחולט ויועבר ליעל באמצעות
26 בא כוחה.

27
28 (ה) המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

29
30 ניתנה היום, ח' ניסן תשפ"ג, 30 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.

31

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

ע"א 54993-09-22 פרי נ' יצחק ואח'
ע"א 45421-09-22 יואב יצחק ואח' נ' יעל פרי

אמיאל טן
אביגיל כהן, שופטת, סגנית הנשיא

1
2

איסור פרסום

